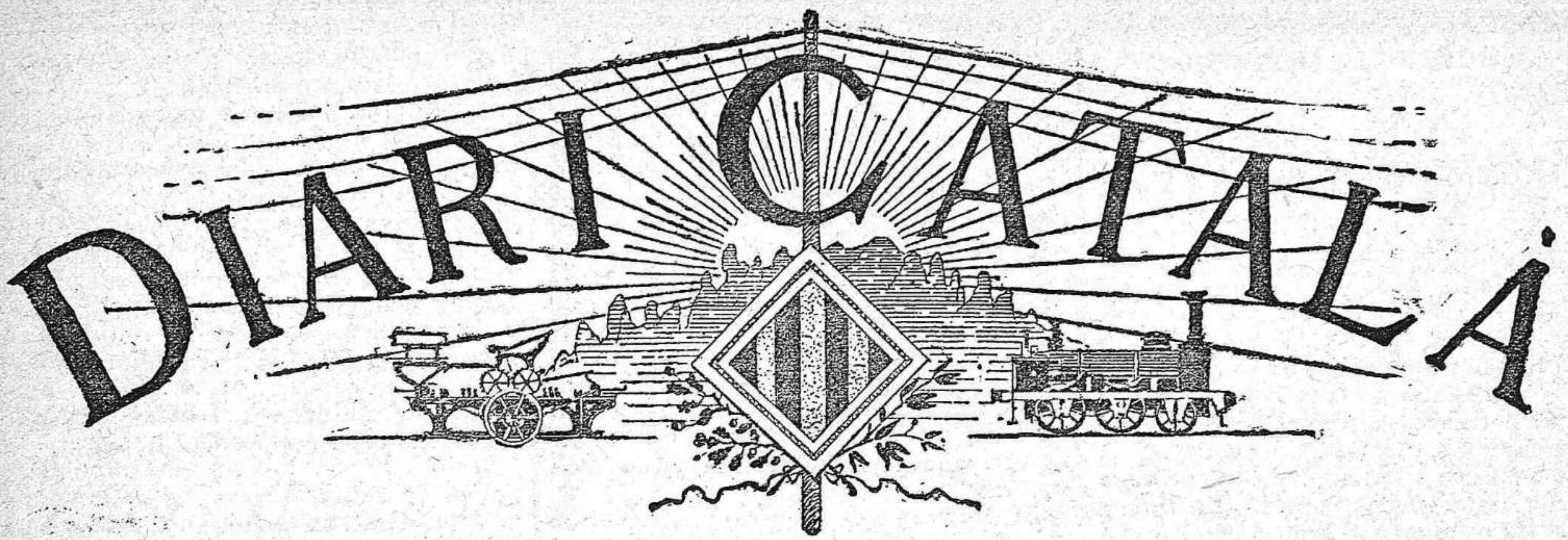

DIARI CATALÀ

POLÍTICH Y LITERARI

ANY II

BARCELONA — DIJOURS 11 DE MARS DE 1880

NÚM. 287

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: FERNANDO, 32. 1.er—SUCURSAL EN GRACIA.—DEVANT DEL TEATRO, DEPÓSIT DE MÁQUINAS DE CUSIR.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Barcelona. un mes. 5 rals | Fora. un trimestre. 20 | Estranger, (unió postal). trimestre. 40

SANTS DEL DIA. — Sant Constantí.—QUARANTA HORAS.—Iglesia de Sant Joan de Jerusalem.

Espectacles.

TEATRO PRINCIPAL. — *Companyia Arderius.*—53 de abono, á las 8 de la nit, á 4 rals.—**CECILIO.**—UN CABALLERO PARTICULAR.—**¡POR ¡UN ANUNCIO!—EL HOMBRE ES DÉBIL.**

DEMÀ.—Gran concert á benefici de la senyora Viuda y órfans del malhaurat escriptor públich don Anton Altadill.—**PROGRAMA.**—*Primera Part.*—Marxa triomfal de 'n Roig, per la banda de Enginyers.—Las flors de Maig, coro á veus solas, den Clavé, per lo coro d' Euterpe, dirigit per lo mestre senyor Rodoreda.—Una Stella, melodia de Millilotti, per la senyoreta Wehrle acompanyada per lo senyor Cuyás.—Solo de violí, ab acompanyament de piano, per los senyors Sanchez y Domingo.—Pessa de piano per lo senyor Vidiella.—Aria de las Joyas del Faust, de Gounod, per la senyoreta Barba acompanyada per lo senyor Cuyás.—Primera meditació, quarteto, de 'n Tintorer, per los senyors Martinez, Amigó, Sanchez y Lupresti.—*Segona Part*—Los Pescadors, de 'n Clavé, per lo coro d' Euterpe, dirigit per lo mestre Rodoreda.—L' Albada, melodia, de l' Alvarez, per la senyoreta Barba acompanyada per lo senyor Cuyás.—Pessa de armonium per lo senyor Amigó.—Tercera Meditació, quarteto, de 'n Tintorer, per los senyors Tintorer, Amigó, Sanchez y Lupresti.—¡No t' en recordas! melodia de 'n Roig, per la senyoreta Wehrle acompanyada per lo senyor Cuyás.—Pessa de piano, per lo senyor Vidiella.—Obertura del Tannhauser, de Wagner, per la banda d' Enginyers.

PREUS DE LOCALITATS: Palcos, los de costum; butacas i pesseta ab 99 céntims.

Entrada general: i pesseta.—No hi haurá safata.

SE DESPATXAN LOCALITATS en los següents punts: Redacció del DIARI CATALÀ, Fernando, 32.—Llibrería de 'n Lopez, Rambla del Centro, 20.—Rellojería de 'n Wehrle, Fernando, 32.—Sombrereria de 'n Lostau, Passatge d' en Bacardí, y contaduría del Teatre Principal.

GRAN TEATRO DEL LICEO.—A petició d' un gran número de personas que no pogueren

obtindrer localitats en las funcions del diumenje passat en lo drama sacro LA PASSIÓ, la empresa ha disposat á repetirlo lo divendres próxim pera la qual se despatxa en Contaduría.

TEATRO ROMBA.—Teatre Catalá.—Funció extraordinaria per avuy, á benefici de don Francesch Ubach y Vinyeta.—8.ª representació de la aplaudidissima tragedia en 4 actes JOAN BLANCAS, original del beneficiat y estreno del monolech escrit expresament per aquet dia LO SARAUISTA, desempenyat per lo senyor Fontova.

Entrada á localitats, 3 rals; id. al segon pis 2.—A las 8.

Lo dilluns próxim, benefici de don Andreu Cazorro. Lo drama catalá en 3 actes LO FERRER DE TALL. La societat coral «Alba» cantarà la preciosa pessa «La cusidora», terminant ab Jochs Icaris, imitació de Trewey.

Se despatxa en contaduría.

S' ha posat en ensaig lo nou drama catalá en 3 actes de don Frederich Soler (Pitarra), titolat LO FORN DEL REY.

TEATRO DE NOVETATS.—Extraordinaria funció per avuy, á benefici de don Enrich Artega.—Se posará en escena lo viatge comich musical en 3 jornadas titolat DE SANT POL AL POL NORT. En lo intermedi del 2.º al 3.º acte lo barítono senyor Abella cantarà la romanza del 2.º acte de la sarsuela «Las Hijas de Eva».—A las 8.—Entrada 3 rals.—Hi haurá safata.

TEATRO ESPANYOL.—Diumenje, á dos quarts de tres.—Lo extraordinariament aplaudit drama sacre en 7 actes, rebut ab gran aceptació lo passat diumenje titolat LA PASSIÓ Y MORT DE JESUCRIST.—Entrada 2 rals.

Lo divendres próxim, festivitad de Sant Joseph. á petició de varios espectadors que no acostuman anar á las funcions de tarde se posará en escena per única vegada per la nit, lo grandió drama EL REGISTRO DE LA POLICIA.—Per aquestas duas funcions se despatxa en contaduría.

CIRCO EQUESTRE BARCELONÉS.—Plas-sa de Catalunya.—Funcions pera avuy, á dos quarts de quatre, á dos quarts de cinch de la tarde y 8 y 9 de la nit, per la célebre domadora Mis-Cora.—Entrada 2 rals.

Reclams

Francisco Antich.—Despaig central: 20. Tantarantana 20.—Primpesa 44, y Rech 6.—Facturacions especials pera Málaga, Cádiz y Sevilla, per la vía marítima, així com Córdoba, Granada y la Extremadura.

TRAVAL Y COMPANYIA

Carrer de Jaume 1r., número 16

Se recomanan á nostres lectors per betas y fils, passamanerias, serrells y demés adorns per vestits de senyora. Bonas cualitats y mellors preus

A la gent divertida y als amichs de la gresca.—Acaba de arribar la tercera remesa de Accordeons y Concertinos, tots de última novetat, de la acreditada fábrica de Wagner y companyia de Gera (Alemania).

Qui 'n vulgui comprar pot passar pe'l carrer Vermell núm. 4, cantonada al carrer de St. Cugat, ahont n' hi donarán rahó

Màquina nova de fer carbónicas y gaseosas.—Se ven, y si 's dona garantía, podrá pagarse'l preu á plassos.

Informarán, carrer del Passeig de St. Joan, 24, botiga.

¡¡¡Ganga, Ganga!!!

Gran y verdadera liquidació de pipas, boquillas y altres efectes per fmador, es la que comensa avuy, per acabarse en pochos dias, en la antigüa casa de 'n Xicola; carrer Nou de la Rambla, número 2.

Sala y arcoba ben moblada, per llogar.—Llibreteria, 11, segon.

Avis als propietaris y al públich en general.—La antigüa y acreditada tintoreria de Baldirí Guilera, carrer de la Porta-Ferrissa, número 15, pís 1.ª, te l' honor de participar á las personas que 's dedican á rentar ó tenyir sos trajes, que per medi dels aparatos de maquinaria que acaba d' establir en son taller al vapor, pot deixar tota classe de vestits de seda y llana tenyits ab tanta perfecció com en las principals tintorerias de Paris. Primera y única tintoreria de robas usadas montada al vapor en Catalunya.

Vacunació prop de la vaca.—Lo dijous y divendres de 2 á 4 de la tatde. Carrer Ample, 80, primer.

Secció Literaria

Núm. 26.

NOTAS SOBRE L' ESTAT

DE LA LLENGUA CATALANA.

Altres articles remés al Certàmen del DIARI CATALÀ.

La llengua catalana mereix la preferència entre totes las neo-llatinas, puig á més de possehir la precisió de la francesa, la riquesa de veus de la castellana y la flexibilitat de la italiana, fou la primera llengua entre sas germanas, que tingué literatura propia. A l' Estat Mitja, quan á Italia, á Fransa y á Espanya eran escrites en llatí totes las obras científicas, literarias, legals, politicas y mercantils, á Catalunya y á Provensa, es á dir, en lo territori en que 's parlava la llengua catalana ó provensal ó llemosina—diguin com se vulgui, que en cas definitiu son la mateixa—los legisladors, los científics, y 'ls lletrats usavan pera sas obras, ja la llengua del país, ja la llengua llatina.

Tal exemple fou imitat primerament per Italia; y després per Fransa y Castella.

Aixó sol, desfá l' afirmació de molts ignorants que diuen que la llengua catalana es dialecte. ¿Dialecte de quina? Tot dialecte suposa precisament una llengua mare en íntima y notoria relació ab aquell, però ab tal grau de parentiu entre 'ls dos, que la fesomia del un se confon moltas vegadas ab la de l' altra. ¿De quina llengua es donchs dialecte la catalana? no pot serho—y encara prenent la paraula dialecte en sa acepció mes lata—sinó de la llatina; però en tal cas hem de convindre en que també son dialectes la italiana, la francesa y la castellana.

La llengua catalana té donchs tants drets com las demás. Si la sort li ha sigut fatal durant molts anys, si ha sofert persecucions, ¿ha perdut lo dret á dirse llengua? No crech que la desgracia fassi perdre mérits. al contrari, los ha de fer mes simpáticos.

No es petit lo territori en que 's parla nostra hermosa llengua. Aquell compren tot lo Rosselló, la Cerdanya francesa, la Cerdanya espanyola, la vall d' Andorra, la d' Aran, las provincias de Girona, Barcelona, Lleyda y Tarragona, una quinta part de la provincia de Huesca, la de Castelló, la de Valencia, la d' Alicante, una sexta part al menys de la provincia de Teruel, altre tant de la de Murcia y las illas de Mallorca, Menorca á Ibiza. Per mes que molts creguin que 'l mallorquí y 'l valenciá son distints del catalá, no ho son, y per saberho, basta conèixer un poch l' organisme d' aquells dialectes y 'l curs de nostra historia. Tant lo regne de Valencia com lo de las Balears estiguéren durant molta part de l' Estat Mitja baix lo domini dels alarbs; los conquístadors dels dos regnes foren catalans y catalans foren per lo tant los que 'ls poblaren á la fugida dels vensuts. ¿Quina havia de ser donchs la parla de tals estats? indubtablement la catalana.

Es cert que 'l transcurs del temps, y fins las influencias climatológicas modifiquen tota llengua, pero no la converteixen en llengua distinta. Aixís s' han modificat lo mallorquí y 'l valenciá, sepa-

rantse una mica del catalá, pero no perden per aixó lo carácter de la mateixa nissaga. Una influencia molt marcada s' hi nota en lo valenciá; la del castellá, que l' ha corromput y segueix corrompentlo.

Ab ser molta la influencia del francés en lo rossellonés, no es tanta com la del castellá en lo valenciá.

No obstant, un fenómeno remarcable es molt digne de ser mencionat tant en lo valenciá, com en lo mallorquí y 'l rossellonés, que no son mes que 'l catalá ab petites modificacions fonéticas. Aquell fenómeno consisteix en haver quedat en los tres citats dialectes paraulas y frases sanceras ab major puresa que en lo mateix catalá.

En las fronteras del vast territori que he anomenat s' hi manifesta l' altíssim poder, la innegable forsa de nostra parla. Aquesta está en lluyta ab las parlas fronterissas, y en una faja bastant ampla—que podem dir la faja de transició—las hi imposa nostras veus, nostra pronunciació y algunas voltas fins las amotlla á nostra sintáxis. En tota la gran faja citada, mes que una llengua vehina, existeix una especie de dialecte de la nostra. Aquesta circunstancia tan succeheix en lo nord del Rosselló, com en las fronteras de las provincias de Huesca, Saragossa, Teruel y Murcia. Allí ahont la faja s' aprima notablement y quasi no existeix—per la proximitat y decisiva influencia de Castella en Valencia—es en la ratlla de la provincia de Cuenca.

Peró ¿no es notable de tots modos, que una llengua menyspreada durant tants anys, durant segles; encare mes, una llengua perseguida per altra llengua oficial, conservi la virilitat y la forsa que conserva la parla catalana?

Tinguis, no obstant, en compte, que la llengua catalana d' ara no es exactament igual á la de l' época dels trovadors. Las costums, la influencia de llenguas vehinas, lo curs natural dels idiomas, los descubriments y otras varias causas que seria difícil sino imposible enumerar, contribueixen á la lenta transformació del llenguatge, tant en sa part orgánica com en sa part fonética. Lo castellá de avuy no es tampoch lo mateix del temps d' Anís lo sabi, ni 'l francés de Thiers es lo de Rabelais.

Desde que 'l reyalme d' Aragón se va ategir ab lo de Castella, per los tristíssims motius que saben los que coneixen nostra historia, la llengua catalana va anar corrompentse á poch á poch. Soldats y empleats castellans varen invadir nostras provincias, y la relació continua entre castellans y catalans se deixá sentir ben prompte en lo parlar.

Peró quan la corrupció del nostre llenguatge alcansá son major grau fou desde la guerra de Successió fins á mitjans d' aquet segle; perque ab la derrota de Carles d' Austria y ab la cayguda dels furs, las causas de opressió aumentaren, y nostra parla—ja que la parla es lo principal signe de vitalitat dels pobles—fou encarnissadament perseguida. Sa mort emperó no estava decretada per la Providencia com ho estava per lo govern castellá, y veu's aquí que en nostra época ha arribat la de sa rehabilitació.

Desde 'l renaixement iniciat per Aribau, los Jochs florals, lo Teatro Catalá, lo periodisme y altres causas accidentals, han escampat per nostra pátria l' amor y

'l conreu de la llengua nativa y l' intent de netejarla y conservar-la.

Ja á molts familias que volian que 'ls fills, parlessin en castellá, no 'ls fa res sentirlos en catalá, y si cinch anys en derre-hauria sigut ridícul escriure y publicar obras, folletos y periódich en catalá, avuy no sols no es ridícul, sino molt admés y desitjat. Bastants sacerdots predican en catalá, catalans discursos resonan en Ate-neos y academias, en molts reunions en que avans se discutia en castellá, avuy se discuteix en catalá, y tot respira un innegable y ferm esperit de renaixement que té ben marcada fesonomia catalana.

No'ns diguin los que 'ns impugnan, que'ns oposém á la formació de una llengua universal, ab la enérgica tendencia á fer reviurer y conservar la nostra. Si dels catalans dependís solament, que existís una llengua universal, seria molt just y fins necessari que abandonéssim la nostra en aras del bé comú; pero ¿acás podem evitar la infinitat de idiomas y dialectes que ressonan sobre la terra? ¿no es encara un somni la llengua universal? Conservi cada país son parlar y estimi'l y purifiqui'l; que encara no sabem quin llenguatge ha de cedir lo lloch al altre.

La llengua catalana no es parlada ab igual puresa ni ab lo mateix accent en tota Catalunya. No hi ha dubte que 'l grau major de intensitat del nostre idioma está en l' interior del país, especialment en lo territori anomenat *la montanya*, territori comprés poch mes ó menys entre Granollers, Olot, la Seu d' Urgell, Balaguer, Falset, Montblanch y Vilafranca. En la comarca que tancaria la ratlla tirada entre las anteriors poblacions, la gent del poble no entén en general lo castellá y 'l te com llengua completament estrangera. Hi ha, no obstant, algunas poblacions que podem esceptuar de la regla general, y son las fabrils ó industrials, com Igualada, Manresa, Roda, etc. En aquestas la classe obrera apren á llegir y á escriure. Per aquesta mateixa rahó la gent de tots los pobles de la costa, desde Rosas fins á Tortosa, entén lo castellá y 'l parla, encara que imperfectament. És inútil dir que l' enten-nen y 'l parlan millor los habitants del reyalme de Valencia y 'ls de la ratlla aragonesa, no per la instrucció, sino per la continua relació ab castellans.

En las valls d' Andorra y d' Aran se parla en catalá, y en la primera, la nostra llengua es l' oficial. Allí la instrucció, la documentació y la oratoria sagrada son enterament catalanas.

En Catalunya, la gent usa, en algunas paraulas, indistintament la acepció catalana y la castellana; per exemple, se diu *entonces y llavors, bueno y bé, frente á frente y devant per devant, ojalá y aixis fos, despues y despres, palacio y palau*, etc., etc. Alguns catalanistas pera evitar aqueixa corruptela castellana, pecáren en l' extrem contrari. Son gran desitj de purificar lo llenguatge, los va fer introduhir certa confusió en lo qu' escribian. Foren esclaus del arcaisme, desenterraren paraulas en desús, locucions de l' Edat Mitja, y pretengueren formar un nou llenguatge literari compost d' una barreja de frases de tots los sigles de nostra literatura.

Peró sembla que ja ha passat tal mania, y 'l renaixement ha emprés lo bon y verdader camí.

Los catalanistas, y sino tots, la major part d'ells, han comprés que lo convenient es netejar de paraulas estranyas lo llenguatge, tant de las arcaicas com de las introduhidas per llenguas modernes, en lo cas de que las paraulas introduhidas no hajan pres ja carta de naturalesa.

Se pot encara parlar en bon catalá sense necessitat de acudir al arcaisme ni al barbarisme; pero, ho repeteixo, devém aceptar sense recel la tendencia que la llengua catalana te á modificarse poch á poch; tendencia que han tingut, tenen y tindrán tots los idiomas del mon. Tot progressa, tot se remou, tot cambia, y las parlas no poden quedar estacionadas entre'l moviment general del progrés humana. Lo moviment demostra vida.

NOMEN,

Havent mort en Valencia lo Sr. D. Vicens Boix, cronista d'aquella ciutat, poeta de primera forsa, y persona que de tantas simpatias ha gosat en aquesta capital, sobre tot entre los escriptors catalanistas, posém á continuació la present poesia que fou la que llegí ell mateix en lo dinar que s'acostuma á donar als mantenedors dels Jochs Florals, cada primer diumenje de maig ó siga lo dia de la festa, en l'any 1877 en que ell pertenesqué al Consistori.

RECORT ALS POETES DE CATALUNYA

Escoltau, fills del cant y l'armonia: un peregrí ja vell y ple de dies portant ab gran dolor ses melengies ve á saludar vostra ciutat comtal. Vingut es d'una terra molt preada; lo cel allí se'n riu; lo mar murmura; plouhen flors, per tot temps, ab la dolçura de llágrimas d'amor angelical.

Y eixa terra, cantors, la meua patria, es germana també de Barcelona: te cenyida en lo front una corona, té una llengua, una historia y un altar. Jo vinch d'allí, mes rossegant per terra lo recort dels meus anys que ja m'afonen y eixos recorts, qu' al pas ja s'amontonen sols me deixen alé pera plorar.

Jo soch vengut á contemplar les glories dels gaiters d'aquest poble en sa grandea; no repareu, cantors, en ma pobrea. soch un desvalait, mes soch germá. Doneume alberch de vostre noble temple á la porta si os plau: d'allí porria extátich escoltar de l'armonia l'eco sagrat, que fins lo cel se'n va.

Doneume alberch pera oferir al geni no corona d'argent, ni menys daurada, ni una flor per lo cant jamay guanyada, no una rosella de lo meu verger. Vull oferirli sols dels ulls caiguda, exida de lo cor, ple de ternura, una llágrima sols, llágrima pura d'admiració y amor, suspir darrer.

¿Qué puch oferir mes, si entre pedralla ha corregut, cantors, la mehua vida; y la sendra del cap ja me convida á jaurer en la pols d'algun fosar? Una llágrima sols; Deu me la dona: una llágrima sols es presentada... Com perla del amor sia acceptada, ella hasta el cel també pot aplegar.

Fills de lo Gay Saber, rassa beneita, per els segles y Deu sempre guardada. raça de bendició, raça envetjada, nascuda pera'l cant, la fé y el plor; Planyeu encara mes: lo cel s'enfosca, La mar, perdut lo blau, negra se posa la tempesta s' veu prop; l'hom no reposa... ¿qui salvará del vent sols una flor?

Jo no vos puch seguir, jovens felibres; mes jorns son ja contats: curta es la vida, á pensar en la mort l'etat convida;

á la terra d'hont ve, se'n torna el pas. L'arbre es caygut, per fi, mortes les fulles, la ánima anvers lo cel va solitaria, y pau y sempre pau es la plegaria que del cant funeral dono al compís.

Gracias, germans, lo peregrí vos dona, lo vell se'n torna ja prop de sa fosa hon tot son pensament finit s'enclosa buscant en altre espay s'inspiració. Comteu aytant; que fins l'alberch, hont ploro, lo cant m'arrancarà llágrima pura... llágrima de consol en ma tristura pera vosaltres sols de bendició.

VICENS BOIX.

LAS CIUTATS GÉLEBRES.

BERNA

La actual capital de la Confederació suissa presenta al que la visita un aspecte original. Sos carrers, formats per casas que tenen galerías voladas que s'avansan molt, tenen un aspecte original y sombrío, y per ells circula poca gent, á no ser en los dias de mercat. Lo carrer major, que té en tota sa llargaria un fosso ample d'un metro, que serveix per dar sortida á las aigües, está adornat per un gran número de fonts de la etat mitjana. Algunas d'aquestas ostentan figuras d'óssos vestits de cavaller, aixis com se veu també un ós en son escut d'armas, y en molts altres punts, lo que res té d'estrany, puig lo nom Berna, ve de la paraula boer que vol dir ós. Per aixó en sos fossos hi crien óssos vius, que algunas vegadas han produhit desgracias. Berna no té grans edificis artístichs. Lo Munster ó antiga catedral gòtica es lo més notable, y está situada en una plataforma, avuy transformada en passeig, desde la que s'gosa d'una vista magnífica, puig que está elevada 35 metros sobre'l riu Aar, que banya la ciutat.

Pero si Berna no té molts edificis artístichs, ne té molts d'útils. Té una magnífica biblioteca pública, ab molts manuscrits clássichs y coleccions preciosas; té museo d'istoria natural, jardí botánich, en lo que hi ha un monument á la memoria de Haller; té universitat, institut, escolas de comers, d'arts y oficis, de veterinaria, de sorts y muts; una caixa de dipòsits y dotze d'ahorros.

La població de Berna no passa de 30,000 habitants, dels quals la inmensa majoria son protestants. Los católichs y jueus no arriban á un mitx per cent.

La ciutat de Berna es notabilíssima per sa salubritat. Es una de las en que son mes freqüents los casos de longevitat.

Noticias de Barcelona

LO DIARI DE L' AJUNTAMENT ACTUAL.— Un escriptor públich, tan públich que no sabem en quina ciutat viu de la república de las lletras, que's diu senyor Mobeilan, ha ofert al Ajuntament de la nostra ciutat, y sobre tot al senyor Fontrodona, que tan bonas ausencias sol guardar á la premsa, un periódich, ab la condició de que tinga la exclusiva dels anuncis oficials.

Lo pensament d'aquet escriptor tan públich ha sigut ja afillat per una comisió capitanejada pe'l expressat D. Igna i Fontrodona y de la que forma part lo senyor Falcó, regidor que fou enviat á la

Casa Consistorial, encara qu'ell ja no se'n recordi, pe'l partit democrátich gubernamental ó possibilista.

Lo concepte que'n formarà'l públich, del periódich en projecte, no pot ser gens satisfactori, quan conega la base tercera que diu aixis:

«Totas quantas rectificacions, aclaracions, observacions y correctius se jutjin necessarias per las noticias equívocas ó desfiguradas que publiqui la premsa local ó de provincias. referents al municipi d'aquesta capital, ocuparán la primera página del «Diari», que queda á disposició del municipi en quant la necessiti.

¿Qui, al llegir las anteriors ratllas, no veurá en lo flamant periódich una especie de corassa, que's pretent fer pagar á tota la ciutat?

Tant es aixis com dihem, que després de fer veure qu'en cambi de la exclusiva que'ls demana dels anuncis oficials del Ajuntament, semblant obsequi se farà gratis, mes endevan se diu que si ho exigissin las circunstancias. «lo recurrent «solicitará de la Corporació municipal, «UNA CANTITAT prudencial per cada una «de las publicaciones que no sigan ANUNCIS «OFICIALS.» Lo qual vol dir, en bons termes, que l'Ajuntament tindrà ó tindria un periódich que'l defensés pagant lo que fos. ¿Ho entenen?

Are preguntarem: ¿perqué necessita l'Ajuntament un Diari oficial d'avisos? ¿No publican tots los periodichs locals, DE FRANCH, los anuncis que de la Casa de la Ciutat se li envian?

Potser hi ha qui'l vol perque's creu que tindrà una arma de defensa contra las censuras justas que se li dirigeixen; potser hi ha qui somia que desde las columnas del pretengut periodich será facil ferli veure lo blanch negre, al poble de Barcelona. Mes ¿que hi farem?

Si algun apassionat porta á l'Ajuntament á donar de cap, com se sol dir, contra la paret, y si aquet s'estrella, la culpa no será pas dels que ab prou temps l'hagin avisat.

PROFESSÓ DE LAS «SET PARAULAS.» — Aquesta professó sortirà diumenje á las 6 de la tarde de la iglesia de Sant Francisco. Portarán los dos pendons principals lo gobernador d'aquesta provincia y l'Bisbe de la diocesis.

Sembla que'l capitá Menaya d'aquet any será'l mateix de l'any passat, ó siga don Ruperto Lostaló.

MULTA DE 1,000 PESSETAS. — Traduhim del nostre colega La Gaceta de Catalunya, lo següent suelto que's refereix á la fulla que sortí ab lo titol de Un capellá de menos:

«Una fulla que circulá avans d'ahir, com á suplement d'un colega setmanal, y de la qual no'ns ne ocuparem, ha motivat per part de l'autoritat civil una mida impremeditada. Dit colega, temps enderrera s'imprimia en l'establiment tipográfich del Porvenir, carrer dels Tallers; pero fá algunas setmanas que se imprimeix en altre establiment, com se pot veure en los números publicats últimament. Ab tot y aixó, l'impremta del Porvenir ha sigut multada ab la cantitat de 1,000 pessetas per una fulla que no ha sortit de sas premsas. «Creiem que l'autoritat civil reconeixerá facilment l'ignocencia del citat establiment.»

«QUI PRO QUO» CENSURABLE.—Una persona de Perpinyá enviá dias arrera á un germá seu resident, en Barcelona, un telégrama en lo que li deya, poch mes ó

menos: «Se presenta ocasió per realisar un bon negoci. Digam si tens fondos disponibles.»

La persona de la direcció contestá: «En aquest moment, fondos impossibles.»

Donchs bé; lo telégrama arribá á Perpinyá dihent: «Fondos possibles.»

Ab semblant constestació lo qui havia proposat lo negoci tirá endevant son projecte, y are lo de Barcelona se trova ab las dificultats mercantils que 'l lector ha de suposar, per poch expert que siga en materias de Comers.

Los perjudicis que semblant *quid pro quo* ocasiona ¿qui 'ls abonará?

¡Tot está en Espanya, quan d'Administració pública 's tracta, al mateix nivell!

CONCERT ALTADILL.—Podrán veure 'ls lectors, en la secció d' espectacles públichs, que desde avuy se venen localitats per la funció que demá 's donará en lo teatro Principal á benefici de la senyora viuda y orfens del malhaurat escriptor don Anton Altadill.

Abriquem l'esperansa de que 'l teatro Principal será demá lo punt de reunió de quants habian apreciat las bonas qualitats del finat.

GRANISADA.—Ha sortit lo segon número del album de don Apeles Mestres, corresponent al mes de Febrer.

Aquest número de *Granisada*, no demereix del primer y la varietat de dibuixos que conté, revelan en lo senyor Mestres molta fecunditat.

La gracia ab que están fets los dibuixos, aixis com la dels corresponents lemas, fá, ab justicia, que l'album obtinga notable acceptació per part del públich.

DETENCIONS.—Diu la *Crónica de Catalunya* que alguns agents d'ordre públich se presentaren avans d'ahir á bordo del vapor tranzatlántich *Joseph Baró*, aixis que se li hagué donat entrada en nostre port, y procediren á la detenció d'un senyor y senyora, reclamats, segons sembla, per una autoritat ultramarina.

JA ERA HORA.—Per fi havem vist que 's comensava á renovar l'empedrat del carrer del Bisbe, que tant y tant ho necessitava y que diferentas vegadas n'haviam parlat. Are sols falta que 'ls trevalls vagin endevant y que dintre poch poguem veure completament arreglat un carrer de tant de tranzit.

TEATRO CATALÁ.—Avuy te lloch en lo Teatro Romea, la anunciada funció á benefici del Mestré en Gay Saber D. Francesch Ubach y Vinyeta en la que 's posará en escena sa aplaudida tragedia *Joan Blancas* y s'estrenará un monólech titulat *Lo Sárauista*, escrit espressament pera l'actor comich D. Lleó Fontova, per lo senyor Vilanova.

En dit teatro se continuan ab activitat los ensajos del nou drama *Lo Forn del Rey*, escrit per nostre coloborador literari don Federich Soler. Pera dit drama se renovarà una decoració

SERVEY D' OMNIBUS DEL ENSANXE.—Segons nota que 'ns ha passat lo senyor administrador de la «Companyia d'omnibus dreita del Ensanxe», desde demá regirán los següents preus de passatge: Desde 'l Passeig de Sant Joan y Plassa de Girona á la de Junqueras y vice-versa, quatre

quartos. De la Plassa de Junqueras á la del Teatro Principal y vice-versa quatre quartos. Tot lo trajecte sis quartos.

Aquets preus regirán fins á las deu de la nit, d'aquesta hora endevant los mateixos que rejexen avuy.

FUNCIO BENEFICA.—Aquesta nit en lo Teatro de Novetats, baix los auspicijs de la distingida societat *Latorre*, tindrà lloch una funció extraordinaria qual producte está destinat á redimir del servey de las armas al jove D. Enrich Arteaga.

En la funció escullida pera dit benefici hi figura la popular sarsuela catalana *De Sant Pol al Polo Nort* y la romansa de baritono del segon acte de la sarsuela *Las Hijas de Eva* que cantarà 'l Sr. Abella en obsequi al beneficiat y á la societat *Latorre*.

INAUGURACIO.—Se diu que del 15 al 20 del próxim Abril se inaugurarà la via férrea de Mollet á Caldas de Montbuy.

SOCIETAT «TIRSO DE MOLINA.»—Aquesta societat tracta de posar en estudi la tragedia catalana *Gala Placidia*.

PLANS DE LA REFORMA DEL INTERIOR DE BARCELONA.—En la galeria gòtica de la Casa de la Ciutat hi estan exposats los ante-projectes presentats per los senyors Baixeras, Garriga y Buhigas, Cabanyes y Abril y Font, referents á la reforma del interior de Barcelona y lo del Escorxador, fet com saben nostres lectors, per lo Arquitecte municipal, Sr. Rovira y Trias.

«JOCHS FLORALS DE BARCELONA.»—Fins lo dia 7 del corrent, se han rebut en la Secretaria del Jochs Florals, 29 composicions qu'als titols y lemas podran veures nostres lectors en la secció oficial.

INSTITUT TAQUIGRAFICH CATALÁ.—Se tracta de fundar en nostra ciutat un Institut taquigráfic catalá, en lo que tindran cabuda tots los sistemas de seguir la paraula del orador en nostre idioma. Una de sas principals bases, será la ensenyansa gratuita de la taquigrafia aplicada á la llengua catalana.

NOTICIAS TEATRALS.—Com ja suposabam ha fracassat lo projecte de donar un número de funcions lírico-italianas en lo teatro Principal.

Lo tenor Abrugnedo, qu'era qui pretenia 'l teatro, ha pres la empresa del de Valladolid ahont donará un número de representacions juntament ab la senyora Donadio y altres artistas de nom.

Per are lo teatro Principal, desde Pasqua, está cedit á la companyia Tesseró-Morel-li; mes no se sab si aquesta lo traspasarà á algun altra empresa. Axió es la veritat de lo que hi ha.

TEATRO PRINCIPAL.—Avuy tornan á donarse en dit teatro las pessas que s'executaren en lo benefici dels porters y acomodadors.

CASAS DE SOCORRO.—Han sigut ausiliats en la casa de socorro del districte quart, un home ab contusions en la espatlla y part esquerra del pit, que fou atropellat per un carro.

També fou curat en lo districte segon un jove ab una ferida contusa al llabi superior, á causa d'un cop de pedra.

MOVIMENT CIENTIFICH Y ARTISTICH.

TREVALLS REBUTS EN AQUESTA REDACCIO.—Pera concorre al Certámen que tenim

obert, havem rebut desde 'l dijous los trevalls següents. número 29 *Mort d'Joana d'Arc*, traducció; núm. 30, *La Papeeta* y núm. 31, *Lo concell de cent. Los Concellers*.

PESSAS DE MÚSICA.—Los editors de pessas de música senyors Guardia y companyia, que tenen son acreditat establiment en lo passatge d'en Bacardí, están publicant un repertori per ball, que mereix molta acceptació. D'aquesta publicació han vist la llum una polka titulada *La Camelia*; un xotis, *El Tulipan*, y ls mazurka *La enredadera*. Las tres son pera piano y han sigut cumpostas pe'l senyor D. J. Draper.

També ha publicat la mazurka *Una gitá á Frascati*, de F. Pezzini, la qual temps arrera fou executada ab gran éxit per la banda de artilleria que dirigeix ab acert lo senyor Bressonier.

CONFERENCIA EN L' ATENEO BARCELONÉS.—Lo dissapte á la nit doná lo jove poeta don Frederich Rahola l'anunciada conferencia sobre «La poesia lírica italiana ab relació á l'idea de nacionalitat.»

En l'introducció de son notable treball demostrá ab gran cópia de datos com las circunstancias políticas dels pobles influeixen en sa literatura y com, particularment, la poesia lírica italiana ha influhit en la política y aquesta en aquella. Se fixá especialment en l'aspiració de la nació italiana á sa unitat, idea anunciada ja per Dante en sa «Divina Comedia» y continuada, després d'alguns sigles, per Parini, Alfieri, Monti y Ugo Foscolo. Estudiand l'història contemporánea, buscá lo precedent de sas revolucions en aquella poesia que corrent de boca en boca inflamava 'ls pits dels lliberals italians; esplicá la desesperació de 'n Leopardi y la sátira de 'n Carducci com producte d'un mateix desalent, á causa del sofriment polítich; dibuixant mes endevant, las últimas escenas de la nacionalitat italiana. Indicá, axis mateix, la manera com han cantat los poetas al rey y papa, demostrant com en la ment dels vates italians s'associaba l'idea de l'unitat de la patria ab la de la ruina del poder temporal, son major obstácle en la práctica.

Finalment, enrahonant de la poesia en general, la volgué reivindicar lo senyor Rahola dels cárrechs que se li han dirigit pe'ls que la creuen cosa sens importancia, digué que lluny de morir, com alguns opinan, pot trovar nova vida inspirantse en los ideals moderns, cantant la ciencia y la llibertat, y que sempre podrá entonar Virgili aquell *Juro, juro pater nunquam componere versus*.

Lo senyor Rahola fou molt aplaudit y felicilat al terminar son treball.

BUTLLETÍ ASTRONÓMICH

(per I. Martí y Turró.) 11 Mars 1880.

CONJUNCIO DE LA LLUNA.—LO SOL.—ESTRELLAS VISIBLES.—229.—Avuy oh. 5om, de la matinada, la Lluna estara en conjunció ab lo Sol, y situada en la constel·lació de Piscis y lo signe del mateix nom; «Lluna nova.»

—Ahir á las 3 h. 20 m. de la tarde se observá lo Sol veihentsi las tacas y fúculas següents:

Tercer quadrant;
Una grosaa taca acompanyada d'altres tres petites y reunidas y situadas á distacia d'aquella.
Quart quadrant;
Duas petitas tacas acompanyadas de tres molt grossas fúcalas.

—Las estrellas variables següents, presentarán avuy las magnituds següents á las horas que s'expressan á continuació.

R Lira.	á oh. tardc.	4,3
U Coronæ.	á 2h. id.	8,8
U Sagitarium.	á 4h. id.	7,5
Beta. Porsei.	á 5h. id.	8,7
W. Virgo.	á 9h. id.	7,9

SOL ix á 6'19 se pon, á 6'02.

LLUNA: ixá 7'20 matinada— pon á 6'32 tarde del 13.

SERVEY METEOROLÒGICH

(Especial del DIARI CATALA.)

Observacions del dia 10 de Mars 1880.

OBSERVACIONS.	Màxima.	Mínima.	Mitja.	Diferen. ^a
Temp. á l'omb. ^a	16·2	6·4	11·3	9·8
Id. al aire-lliure	23·5	3·7	13·6	19·8
(Horas)	9 mati.	12 dia.	3 tarde.	mitja.
Tensió vapor.	2m85	4m31	3m73	3m63
Estat Higromét.	0·68	0·18	0·52	0·56
Actinometre.	falta.	falta.	falta.	falta.
(Horas.)	9 m.	12 dia.	3 tarde.	6 tarde.
Núvols. Forma.	—	—	—	—
Direc. ^a	—	—	—	—
Estat del cel.	0	0	0	0
(Horas.)	9 m.	12 dia.	3 tarde.	9 nit.
Vent. Direcció.	NE	ENE	NE	NE
Forsa.	2	3	3	2
Baróm á 0·7m	771m2	771m0	770m4	770m7
Evaporació total	á l'ombra = 1m3		al aire-lliure = falta	
Altura de pluja.	á 9h. n/ = 0m00		mar. 6h t. = 2.	

Cel ras. Vent algo fresch.

Secció de Fondo

L'ARTICLE SETÉ.

L'article 7 del projecte de lley de M. Ferry, que, com veuran nostres lectors en altre lloch, ha sigut retxassat en lo Senat francès, está concebut en los següents termes:

Art. 7. *No podrá pendre part en la ensenyansa pública ó lliure, ni podrá dirigir cap establiment d'ensenyansa, de qualsevol classe que sia, ningú que pertenesqui á una congregació religiosa no autorisada.*

Tot l'esperit y tota la tendència de la lley estaban resumits en aquest article. La votació ha sigut contraria al govern. Pero aquesta deliberació es la primera, y nostres lectors deuen ferse càrrech de que deu haberni un altra, la segona. Faltaban á la sessió alguns senadors, favorables al article, de deu á dotze, é indubtablement haurian contribuït tal vegada á que fos aprobat lo que avuy no ho es.

Si es retxassat en la segona lectura, deurá tornar á la Cámara de diputats ab la esmena que las dretas hi hagin presentat, ó be trayentlo de la lley.

Pero la Cámara de diputats no es fácil s'acomodi als capritxos d' en Simon, y per lo tant tornarán á votar l'article, tal com fou redactat per Jules Ferry.

¿Qué fer en semblant conflicte? ¿S'encarregará del ministeri en Jules Simon, en companyia de M. Broglie, Fourtou, Buffet, Brun, Chesnelong y Cassagnac? La coalició dels partits monárquichs ab los republicans lliberals ha guanyat la batalla. Ella es, donchs, qui deu aprofita-

tarla. ¿Podria veure's res mes típic que la unió en lo govern de bonapartistas, lligitimistas y republicans lliberals? Y no obstant, aquesta es la situació que en Simon ab son despit ha lograt crear en Fransa.

Meditin nostres lectors sobre la votació del Senat francès y veuran á lo que portan las complacencias d'alguns homens que sacrifican sas ideas polítiques á son amor propi.

Correspondencias

DEL DIARI CATALA.

Madrid 9 de Mars.

He anat al Senat á sentir la discussió que s'habia anunciat entre en Cánovas y en Martinez Campos. Saló, tribunas, portas laterals; tot está pleníssim; fins los porters impideixen l'entrada als mateixos ex-diputats. Ab prou feynas he sentit unas quantas paraulas del general, lo qual afectant certa gravetat solemne, ha parlat poch á poch y ab una veu baixa que casi bé no mes lo sentian los que estaban prop seu. En Martinez Campos ha fet pública manifestació d'haber romput ab en Cánovas fins personalment, dihent que aquest s'ha proposat rebaixar als demés ab fins poch generosos, y referintse á la sessió del Congrés del dissapte ha dit: lo senyor Cánovas afalagaba als constitucionals, dihent que son los únichs que 'l poden reemplaçar, y entre tant condemnava á un altre personatge á sotmetrés incondicionalment á n' en Sagasta ó á n' el mateix Cánovas, (se referia á l'Alonso Martinez) lo qual indica ben clarament que 'n Cánovas professa y practica lo principi de «divideix y vencerás». Esplicant la seva entrada en lo poder en lo mes de mars, afirma que refusá l'acceptarlo per creures sense condicions per exercirlo, pro que tingué d'acceptarlo en vista de 'ls terminants, y reiterats y oferiments d'en Cánovas, y que aqueix quan vegé que 'n Martinez Campos no 's sometia incondicionalment á la seva direcció, quan compregué que 'l general tenia voluntat é ideas propies, llavors va dir «vinga aixó» y vá produhirse la crisi de desembre. Censura enérgicament la conducta d'en Cánovas perque pretent ferse seva la gloria del bon éxit de la guerra, y l'apostrofa d'aqueix modo: «¿cóm es senyor Cánovas, que tot ho vol per S. S.? ¿y l'exércit y 'ls pobres soldats que han suferit tantas privacions, deramant sa sang y morint en campanya? ¿Y la nació que ha contribuït ab sos tresors y ab la flor de sa joventut?» Crida l'atenció del Senat sobre la discussió dels presupostos que 'l govern tracta de retardar, ab lo qual sembla indicá que tem, segons va dir en Martinez Campos, que si los presupostos s'arribessin á votar, podria reproduhirse la crisi y disòrders las Corts. Crida l'atenció dels senadors sobre la política d'en Cánovas, que confiant per complert en la majoria, no pensa si 'l pays, si 'l sentiment públich á que deu obedir tot govern sincerament lliberal, está conforme ab la seva política. Per últim, en Martinez Campos, declara que ell estaré sempre personal y políticament frente á frente d'en Cánovas del Castillo.

Are aquest comensa á contestar, al anar-men per escriurevos, puig es tart. Es possible que parli també en Jovellar y algun altre.

Se 'm olvidava dir que en Martinez Campos ha abogat calurosament per la fusió de tots los elements lliberals que desitjan l'ample desenvollop dels principis consignats en la Constitució de 1876 y la práctica sincera de la llibertat ab la monarquia, fusió que necessariament produhiria desprendiments d'altres partits y fins de la majoria que tan dócilment obeheix y apoya al actual govern.

Per la manera de comensar d'en Cánovas me sembla que será molt dur en tot lo que diga. Elogia á n' en Martinez Campos com

may ho haja fet y declara que sempre li mereixerá estimació personal per los sacrificis que la Restauració li deu. Aquestos elogis son un ardit propi d'en Cánovas, per assegurar millor y perque sia mes forta l'estocada. En Cánovas es tot un orador, tot un polítich, tot un diplomátich: condició necessaria per atraures á la majoria, mistificant sas ideas.

X. DE X.

Paris, 8 de Mars.

En Simon continúa avuy atacant, com digué en la sessió del dissapte, tota la política seguida per lo govern. S'esforça en demostrar que á son amor per la República hi uneix un gran amor per la llibertat; diu que desde sa juventut s'habia declarat decidit partidari de la llibertat d'ensenyansa, á la que veu atacada per lo projecte actual. Afegeix que si 'l govern, en virtut de lleys que encara están vigents, vol espulsar als jesuitas, deu ferho, no de una manera hipócrita, com se despren del article 7, sino de un modo clar y enérgich.

L'entusiasme de las dretas es grandíssim; no podian trobar en sas filas un home mes caracterisat per descreditar á un govern republicá, que un home de las condicions d'en Simon. De fácil paraula, tranquil y seré, no importantli res que sas paraulas vagin rectas al cor de la República, mentres causan alegria y satisfacció als reaccionaris, es lo enemich verdaderament terrible per la situació. L'efecte causat per son discurs es grandíssim. Crech, no obstant, que 'l govern lograria salvar l'article, que tant escou als ultramontans y republicans lliberals, que es lo nom que s'ha dat la fracció dirigida y manada per Jules Simon. Pero, no hi ha dubte; si la votació es guanyada per las dretas, deuran son triunfo al valor y serenitat, ab que alguns republicans s'han posat al costat dels Broglie y Buffet, Brun y Chesnelong.

Hi ha hagut en lo Senat un moment en que aquella asamblea, no semblaba una reunió d'homens sérios, sino un conjunt de bugaderas. Los crits y dicteris de la dreta, los insults dirigits al President, han revelat que 'ls Cassagnacs abundan mes de lo que 's creya.

Lo centro esquerre s'ha reunit per deliberar sobre lo que deurá fer, en lo cas de que alguns diputats demanessen al govern que apliqui las lleys existents relatives á las congregacions no autorisadas, si fos retxassat l'article 7. Pero s'han separat, sens haber pres cap resolució.

Demá probablement votaré 'l Senat lo célebre article.

X.

Palma de Mallorca 9 de Mars.

Molt senyor meu: Encara que vosté y 'ls lectors del DIARI CATALA no ho vulguin creure, la ciutat de Palma de Mallorca tingué lo divendres passat la sort de que una de sas casas fos teatro d'un ¡¡¡MIRACLE!!!

Es lo cas que á una dona se li presentá l'ànima, no d'en Rosega-Sebas, sino la de sa mare, tota rodejada de flamaradas. ¡Pobre animeta!

No sé si l'atribulada filla estigué tentada de cridar, al veure tant foch, al beneméritos de bombers ó si intentá tota sola apagarlo ab aygua ó altres medis; no mes sé senyor director, lo que contan, es á dir, qu'aquella ànima en pena prengué la paraula y ab veu condolida, digué:

«Filleta meva: has de saber que soch en lo Purgatori. ¡Ay! ¡Quina cremor! Sí, filleta meva; y d'aquí no 'n surtiré fins que 'm fassis dir duas missas: una devant de la Verge d'en Lluch y l'altre devant de la imatge de La Sanch.»

Y tot dihent: «¡Ay que 'm cremo! ¡Ay que 'm cremo!...» desaparegué.

No 's reguin que la comedia s'acabés aquí. Té dos actes, y are que saben lo primer acte, ilegeixin lo segon.

La filla, que no pot veure que ningú pa-teixi, y menos la que la portá al mon, tot seguit feu dir las missas que aquesta li demanava y ¿saben que vegé? Voler de Deu! Donchs, aixis que vá haber complert l' encárrech, vegé com l' animeta en qüestió s' enfilaba tot dret cap al cel, ja lliure de penas y de flamaradas...

La narració de semblant invenció absurda y ridícula en extrem, se pot fer en tó de broma; mes los comentaris sols poden ser tan serios com los que ab molta rahó fa lo periodich *La Opinión*. «De que serveixen, pregunta, las galeras y 'ls manicomis?» En lo primer lloch haurian d' anar los embaucadors y en lo segon los que tenen lo cervell capgirat.

Jo encara estranyo que no presenciem mes escándols com lo que acabo d' explicar: puig estém materialment dominats pe 'l neo-catholicisme fins al punt de que 'ls agents del municipi, agents que paga tota la ciutat, son los que guardan las portas dels temples per privar la entrada als homes que no sigan capellans, mentres tant que á dins, desde la trona, 's predica la desobediencia de las fillas á n' als pares y altras cosas mes delicadas que han ruborizat á mes d' una concurrenta fins á l' extrem d' obligarla á sortir del temple fent vot de no tornar may mes á sentir sermons de semblant género.

A n' aixó afegeixihí que 'l mestre de l' Escola de la Casa de Misericordia es un capellá que no té 'l titol sense lo qual no 'n deixarian ser á cap seglar, y tindrà una mida aproximada de com estém los mallorquins y quant necessitem que arribin fins á nosaltres certs aires desinfectants que un dia ó altre bé deurán venir!

Cosins germans, per no dir germans del tot dels fills de Catalunya, volem, com vosaltres, lo triomf de la Llibertat y sufrim los mals presents sense perdre la fé en los principis lliberals ni la esperansa en los temps veniders.

Lo Corresponsal.

Secció Oficial.

ATENEO BARCELONÉS.

Aquesta nit, á dos quarts de nou continuarà la discussió sobre la «Reforma interior de Barcelona», en la que farán us de la paraula, pera rectificar, los Srs. Vellar, Calopa, Serrallach y Fossas y Pí, y pera consumir torn, lo Sr. D. Joseph Egozcue del Pozo.

Demá divendres á la mateixa hora, tindrà lloch la quarta vetllada musical de la present Quaresma.

Barcelona 11 de Mars 1880.—Lo Secretari general, Ricard Esteve.

CONSISTORI DELS JOCHS FLORALS DE BARCELONA.

LLISTA de las composicions rebudes en aquesta Secretaria fins al dia d' avuy.

Núm. 1. Al peu de la fossa.—*Bello es vivit! la vida es la armonia*, etc.—ZORRILLA.—2. La darrera cita.—*Felicitat*.—3. Al cim del abisme.—*Y 'm besan lo front los núvols—y 'm besa la fosca 'ls peus*.—4. A la meva amor.—*Amor*.—5. A l' ombra de la creu.—*Recomptant mos pecats la mort espero*.—6. Lo plant d' una mare.—7. Foch y llum.—8. Al peu d' un xiprer.—*Fins colgat de terra com tendre llavor—en la sombra humida florirá mon cor*.—J. ROCA y ROCA.—Les tres germanes.—*L' Art bella encisa 'ls sentits—per trasmetre 'l bo als esprits*.—ESTÉTICA INFANTIL.—10. Suspirs.—*Estavam mirant lo camp*.—11. Lo guerrier de las plomas negras.—*Hasta 'l castell, de vergonya;—abaixa sa cara honrada*.—12. Amor.—*Qui n' está lliure?*—13. Tot es per tu.—*De boig y de poeta*...—14. La mellor ditxa.—*Per nadá 'l Ca-*

pitá Boyton...—15. La sorpresa de Figueras.—... *demunt las barretinas—Deu hi regna, un altre no!*—16. Ella.—*Sense ella la vida es una carga*.—17. Fullas secas.—*Tardania*.—18. Dubtar es morir.—*No pot tornar!*—19. Lo brot de morduix.—*Ja 't conech herbata*.—20. Melancolia.—*Vora l' aygua sol solet*...—21. Amor d' infern.—*Drama trágich*.—22. La Pubilla.—*Va penjar los hàbits á la fliguera*.—23. La Caritat.—*Ubi enim thesaurus vester est, ibi cor vestrum erit*.—(S. Lluch Cap. XII, ver, 34)—24. Explicacion.—*Ó á vivir en el cáliz de una rosa*.—25. La Carrera.—*Tengo un hijo grandullon*...—BRETON.—26.—Nit de pluja.—*Mal la sort!*.—27. Lo plant del desditxat.—*Ó rey ó res!*—28. Lo soldat.—*Ya se van los quintos, madre, sabe Dios si volverán*.—(Cobla popular.)—29. Voreta de la font.—*Ahir*.

Barcelona 7 de Mars de 1880.—P. A. del C.—Lo Secretari, FRANCESH MATHEU.

CENTRE DE MESTRES D' OBRAS DE CATALUNYA.

Aquest Centre celebrarà Junta general lo divendres dia 12 dels corrents á las vuit de la nit, pera discutir y aprobar lo dictámen de la comissió nomenada al efecte sobre reformas de Barcelona.

Lo que s' fa públich pera coneixement dels senyors sócs y á fi de que se serveixin assisttr á dita reunió.

Barcelona 10 de Mars de 1880.—P. A. de la J. D. Lo Secretari, F. Soler Catarineu.

Telegramas rebuts en lo dia de la fetxa y detinguts en l' oficina corresponent per no trobar á sos destinataris.

Paris. Peterson, sens senyas.—Lyon. Farget carrrer Alvarada.

Barcelona 10 de Mars de 1880.—Lo Director de la Secció, Andreu Capó.

DEFUNCIONS

desde las 12 del 9 á las 12 del 10 de Mars.

Casats, 3.—Viudos, 0.—Solters, 1.—Noys, 6. Aborts, 0.—Casadas, 1.—Viudas, 1.—Solteras 2.—Noyas, 3.

NAIXEMENTS

Varons 13 Donas 9

Secció Comercial

COMPANYIA DELS FERRO-CARRILS DE TARRAGONA Á BARCELONA Y FRANSA.

Relació de las expedicions despatxadas en Port-Bou ab destino á Barcelona, lo dia 10 de Mars de 1880.

Burdeos, peix á Rovira.—Paris, metàlich á Comas y C.^a.—Id. id. á Boter y Carreras.—Hendaya, tul á Simó y fills.—Paris, paper á Blos.—Id, vidrieria á Corominas.—Pessad, licors á M. Suria.—Paris, maquinaria, á Nartan.—Lyon, sulfat á Grau.—Bolonía, seda á Traveria.—Argeles, dogas á Ferrand.—Carcasona, id. á Benoit.—Pantin, colors á F. Pujol.—Salindres, cloruro á Cerdá.—Id. salsosa á Ferrer y C.^a.—Id. id, á Nadal.—Ceteccal á Carvajal.—Carcassona, id. á Bertran.—Port, Bou, extractes á Ferrer germans.—Id, varis, á Praxs jermans.—Id. teixits á Cuadros.

PORT DE BARCELONA

Embarcacions entradas en lo dia de ahir

De Liverpool y Cádiz vapor Leon ab cárrech.
De Santander y escalas vapor Nicasio Perez ab efectes.
De Palma vapor Jaime II ab efectes.
De Lóndres y escalas vapor Bilbao ab efectes.
De Alicante llaud Filomena ab ví.

CAMBIS CORRENTS

DONATS PER LA JUNTA DE GOVERN DEL COLLEGI DE CORREDORS REALS DE COMERÇ DE LA PLASSA DE BARCELONA LO DIA 10 DE MARS DE 1880.

Lóndres, 90 d. fetxa, 49'10 per 5 ptas.

Paris, 8 d. vista, 5'10 1/2 per 5 ptas.

Marsella, 8 d. vista, 5'10 1/2 per 5 ptas.

8 DIAS VISTA.		8 DIAS VISTA.	
Albacete.	1 1 dany.	Málaga.	378 dany.
Alcoy.	172 »	Madrid.	171 »
Alicant.	378 »	Murcia.	172 »
Almeria.	172 »	Orense.	1 378 »
Badajos.	578 »	Oviedo.	371 »
Bilbau.	578 »	Palma.	578 »
Búrgos.	1 »	Palencia.	374 »
Cádiz.	378 »	Pamplona.	374 »
Cartagena.	172 »	Reus.	174 »
Castelló.	374 »	Salamanca.	1 »
Córdoba.	172 »	San-Sebastiá.	172 »
Corunya.	778 »	Santander.	578 »
Figueras.	578 »	Santiago.	1 »
Girona.	578 »	Saragossa.	378 »
Granada.	578 »	Sevilla.	174 »
Hosca.	374 »	Tarragona.	178 »
Jeres.	172 »	Tortosa.	172 »
Lleyda.	578 »	Valencia.	178 »
Logronyo.	374 »	Valladolit.	374 »
Lorca.	1 »	Vigo.	1 174 »
Lugo.	1 174 »	Vitoria.	578 »

EFFECTES PUBLICHS.

Tit. al port. del deute cons. int. 16'17 1/2 d. 16'22 1/2 p.

Id. id. exterior em. tot. 17'35 d. 17'50 p.

Id. id. amortisable interior, 37'25 d. 37'35 p.

Id. Provincial, ' d. ' p.

Ob. pera sub. á fer-car. de totas em. 95' d. 95'25 p.

Ob. del Estat pera sub. fer.-car. ' d. ' p.

Id del Banch y del Tresor, série int. 99'25 d. 99'50 p.

Id. id. exterior, 99'50 d. 99'75 p.

Id. Tresor sobre prod. de Aduanas, 97'50 d. 97'75 p.

Bonos del Tresor 1.ª y 2.ª série, 95'15 d. 95'25 p.

Cédulas del Tresor hip. de Espanya.

Accions del Banch hispano colonial, 112'50 d. 112'75 p.

Oblig. Banch Hispano Colonial, 99'75 d. 100' p.

Id. del Tresor Isla de Cuba 85'10 d. 85'40 p.

Bitllets de calderilla, série B. y C, 99'65 d. 99'85 p.

ACCIONS.

Banch de Barcelona, 145'50 d. 146' p.

Societat Catalana General-de Crèdit, 136' d. 137' p.

Societat de Crèdit Mercantil, 34' d. 34'25 p.

Real Comp. de Canalizació del Ebro, 12'65 d. 12'75 p.

Ferro-carril de B á Fransa, 108' d. 108'25 d.

Id. Tarrag. á Martorell y Barcelona, 149'10 d. 150' p.

Id. Nort d' Espanya, 64' d. 64'50 p.

Id. Alm. á Val. y Tarragona, 99'50 d. 99' p.

OBLIGACIONS.

Empréstit Municipal, 102' d. 102'50 p.

Id. id. cédulas hipotecarias, 98'50 d. 99' p.

Id. Provincial 105'50 d. 106' p.

Ferro-carril de Barc. á Saragossa, 93'75 d. 94' p.

Id. id. id.—Série A.—54'50 d. 54'75 p.

Id. id. id.—Série B.—55'50 d. 55'75 p.

Fer.-car. Tarrag. á Barc. y Fransa, 105'25 d. 105'50 p.

Id. Tarragona á Martorell y Barcelona y de Barcelona á

Girona, 101'25 d. 101'50 p.

Id. Barc. á Fransa per Figueras 60'50 d. 60'75 p.

Id. Minas S. Joan de las Abadesas, 92'75 d. 92'85 p.

Id. Grau de Valencia á Almansa, 47'90 d. 48' p.

Id. Córdoba á Málaga, 56'50 d. 56'75 p.

Id. Medina del Campo á Samora y de Orense á Vigo

23'50 d. 23'75 p.

Aigües subterráneas del Llobregat, ' d. ' p.

Tranvia de Barcelona á Sarriá, ' d. ' p.

Canal d' Urgell, ' d. ' p.

Fabril y Merc. Rosich germ. Llusá C.^a, 99'50 d. 100 p.

TELÉGRAMAS COMERCIALS.

Liverpool 9 de Mars de 1880.

Ventas de cotó, 7000 balas. Ahir 14000.

Calma, cotó entregar baixa 1116.—Ahir cotó americá alza 1116.

Nova-York 8.

Cotó 13 114 oro 100.

Arribos, 26000 balas en 3 dias.

BOLSI

Segons nota de la casa Espinach.

Consolidat queda á las 10 de la nit á 16'15 diner y 16'17 y 112 paper.

SECCIÓ DE ANUNCIS

D. HERIBERT RUMEU Y GUARINI,

Arquitecte per la Real Academia de Bellas Arts de Sant Fernando
y Arquitecte del M. I. Ajuntament de Mataró,

HA MORT,
(E. P. D.)

Sos pares D. Manel Rumeu y Vilardebó y D.ª Joana Guarini, tias, cosins y demás parents participan á sos amichs y coneguts tan sensible pèrdua, y 'ls pregan se serveixin assistir avuy dijous, á las nou del dematí, á la casa mortuoria, Mercé, 10, 3.ª, pera acompanyar lo cadávre á la iglesia parroquial de Sant Miquel Arcángel (Mercé) y d' allí á la última morada.

No s' invita particularment.

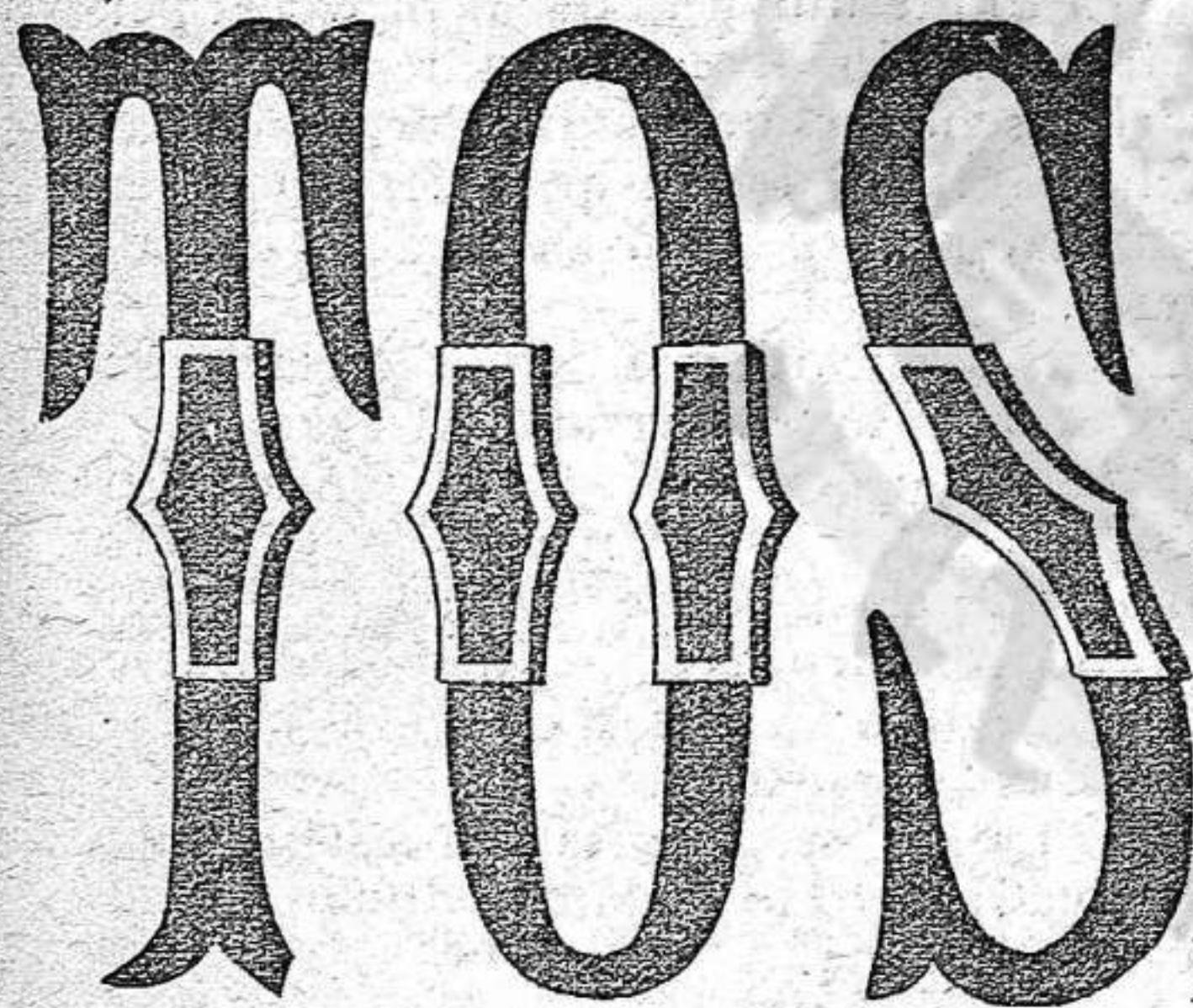
ENTERROS, FUNERALS Y ANIVERSARIS

anunciats per avuy 11.

D. Joaquim pujadas Puigdollers.—Funeral y missas á las 10 matí, en Santa Clara.

Don Joseph Anton Muntadas y Campeny.—Funeral y missas á las 10 matí en Betlem.

Don Lluís Rosich y Jener.—Primer aniversari; funeral á dos quarts de 10 matí, en Sant Joseph (Santa Mónica.)

AMBARINA VEHIL

Essent avuy los únichs possessors del verdader y pur LIQUIT AMBAR y habent pogut conseguir sa associació ab los principals calmants que ab tant bon éxit usa la ciencia, no titubem en assegurar ser nostra PASTILLA PECTORAL AMBARINA la mellor pera la curació de la TOS PULMONAR, ferina, la sequedat de las fauces y gargamella y demás enfermetats de las vías respiratorias. Se ven en la Farmacia Vehil, Vidrieria, 2 y 4, Barcelona, y en las principals d' Espanya, América y Portugal.

FARMACIA AGUILAR.

AXEROP SULFUROS AGUILAR.

ESPECIFICH

PERA LA CURACIÓ DELS BRIANS.

Son efecte es mes efica que lo de l' aygua de la Puda.—Als pochos dias de pèndrel cauhen las crostas y las escamas y s' assecan las nafres hrianosas, deixant la pell llisa y suau.—Lo mateix efecte produex en los noys quan tenen la cara plena de crostas.—Es lo únich depuratiu que obra sens debilitar la sang ni irritar la freixura.—Destruex en poch temps los efectes causats per l' ús del mercuri.—Corretjeix las irritacions de la vexiga y la uretra, facilitant la transpiració mucosa, com també la pulmonar.

Preu de l' empolla, 3 pessetas.

RAMBLA DEL MITJ, NUM. 37.

BARCELONA.

BARCELONA.

FÁBRICA D' OBJECTES TORNEJATS

DE BANYA Y FUSTA

DE

BENET RIERA Y PENOSA.

TORELLÓ.

Gran depòsit de brocals, tinters, panillos, canonets d' agullas, gots y demás objectes de torneria.

Pera las demandas dirigirse á casa Litiar-Torelló.

Pe'ls amants de menjar peix.—De Bergen (Noruega) s'han rebut are mateix unas tripas de bacallá frescas, molt molsudas y d' un gust deliciós al paladar. Son posadas en caixas de llau-na, y malgrat de contenirne 28 lliuras cada una se donarán, mentres ne quedin, á 6 duros y mitj la caixa.

Al carrer Vermell n.º 4, donarán rahó.

ACADEMIA

DE

TALLAR Y CONFECCIONAR VESTITS

PERA SENYORAS, NENS Y NENAS.

dirigit per la senyoreta donya Càrme Aulés y Huguet, alumna que ha sigut del colégi de tall per lo SISTEMA RUIZ.

En aquesta Academia, oberta fa poch en lo carrer de Ponent, número 38, pis 1.ª, trovarán los que 's dignin favorirnos ab sa confiança las ventatjas del sistema de tallá de nova mida, de reglas fixas y reducció pera extraure los vestits dels figurins, sens necessitat de patrons.

Aqueix sistema reforma per complert l' antich de quadrícula, suprimint las intrincadas operacions de càlculs aritmètics en benefici d' aquellas alumnas que careixin de temps y de medis pera estudiar detingudament la ciencia dels guarismes. Ab aqueix método s' calcula facilment la tela que entra en un vestit ab tanta senzillés com exactitut, fianse además á las alumnas la tasca de la estracció dels mes acabats y elegants figurins procedents de las Ilustracions y de las últimas modas de Espanya y Fransa.

Las classes serán diariament de 10 á 12 del dematí, y de 3 á 5 de la tarde. Hi haurá una classe especial pera las treballadoras de 12 á 1 de la tarde, y de 7 á 8 del vespre.

CENTRO DE ANUNCIS DE JOSEPH BARRIL

1. PASATJE DEL CREDIT, 1.

Se fan contractas ventatjoses pera la inserció d' anuncis en tots los periódichs de Barcelona, Madrit y demés provincias d' Espanya y Estranjer.

MAGATZEM

D' OBJECTES D' ESCRIPTORI.

19, PLASSA DE LA LLANA, 19.

En aquest magatzem s' hi trobará un abundantíssim surtit de tots los objectes indispensables en un escriptori á preus reduhits.

Especialitat en oleografias.

SECCIÓ TELEGRÁFICA

Telegramas

DE LA PREMPA EXTRANJERA

Sant Francisco de California, 8.—Noticias de Shanghai, de fetxa 3 de febrer, diuhen que Chung-How, lo que va negociar lo tractat ab Russia, relatiu á la cessió Kuldja, ha sigut encausat, per haber tornat á Xina sens lo permís del emperador.

S' assegura que alguns personatjes molt influyents en la cort de la Xina, demanan que Chung-How sigui condemnat á mort per haber pactat un tractat perjudicial als interessos de la Xina.

De totas maneras, se creu que lo tractat no será admés per lo govern xino.

Las dificultats entre la Xina y lo Japon relativament á las islas de Loo-Chou, no están encara arregladas.

Es probable que las duas parts estarian disposadas á aceptar una mediación estrangera.

Spezzia, 8.—La explosió d' un canó en lo barco acorassat *Duilio*, no ha produhit los morts que diguerem ahir. Van resultar deu ferits, la major part poch graves.

Londres 9 mars.—Lord Beaconsfield ha escrit al virey de las Indias per anunciarli la disolució próxima del Parlament. Lo gefe del gabinet inglés diu que pocas vegadas durant lo que va de sigle lo país ha estat d' una manera tan crítica en situació de declarar sas aspiracions per lo manteniment de la pau. Lo govern actual—afegeix—ha pogut conseguir assegurar aquesta pau tan necessaria per la prosperitat de tots los paisos civilisats, pero l' ha conseguit per una política en certa manera passiva y no per lo sistema de intervenció.

La pau—diu també—dependeix de la presencia, per no dir de ascendent de l' Inglaterra en los consells de Europa.

Extracte de telegramas

DE LA PREMPA LOCAL.

Madrit, 10.—Telegrafian de Sant Petersburg que s' ha descubert un comité nihilista compost de jefes y oficiales d' un regiment d' artillería. Cridat pe'l general Melikoff, acababa d' arribar á Sant Petersburg dit regiment per reforzar la guarnició, y després d' instalat en lo quartel, se notá que un tranvía conduhia á dit quartel un gran bulto de municions. Se ordená allavoras un rēgiste minucios que produhí la presó de quatre jefes superiors y molts subalterns acusats de ser mem-

bres actius del comité nihilista. Los jefes presos de moment foren 26, aumentantse despres las presons. Se trobaren papers graves y llistas de numerosos estudiantis complicats en una vasta conspiració qu' encabessan grupos organisats.

—La casa del general Martinez Campos estigué anit molt concorreguda habent sopat ab ell varios generals. S' assegura qu' aquell asumirá la representació dels centralistas reforsats ab lo senyor Posada Herrera y alguns constitucionals procedents de l' antiga unió lliberal. Si l' senyor Sagasta 's presta á entrar en inteligencias ab los centralistas, aquets pendrán una actitud espectant obrant d' acort ab aquell home públich, segons aconsellin las circunstancias.

Alguns senadors de varias procedencias intentan presentar al Senat una proposició demanantli que declari qu' ha sentit ab gust las explicacions del general Martinez Campos.

En lo debat ab motiu de la interpelació de dit general, enrahonará l' senyor Pelayo Cuesta en vista de las alusiones d' en Cánovas al partit constitucional. *(El Diluvio.)*

Paris, 9.—Mr. Freycinet ha defensat en lo Senat l' article 7 afirmant que no viola la llibertat ni perjudica ni ofen á la religió. Si s' aproba la ley lo govern l' aplicará ab moderació. Es necessari aprobar l' article 7 puig del contrari l' govern se veuria obligat á aplicar lleys mes duras.

Mr. Dufaure ha recordat que l' mateix Mr. Ferry ha declarat que l' article 7 es un arma de guerra contra la religió. Lo Senat deu refusar lleys que crega perillosas com la de la magistratura, sense cuidarse de l' opinió de la cámara de diputats. Lo projecte de ley que 's discuteix humilla á la religió y viola la llibertat.

L' article 7 ha sigut refusat per 148 vots contra 129.

Lo Senat ha aprobat los tres últims articlēs del projecte de Mr. Ferry. S' ha senyalat pe'l dilluns la segona deliberació.

—S' ha fixat en 44,600 homes, entre oficiales y mariners, l' efectiu de la marina inglesa.

—Lo *Standard* diu que l' general Loris-Melikoff aconsella al Czar que dongui una constitució.

Paris, 10.—Los diferents grupos de diputats republicans se reuniran avuy per deliberar sobre l' interpelació que tractan de dirigir al govern ab motiu de la votació que ahir va haberhi en lo Senat.

La Republique Française diu que torna á comensar la guerra y que será precís salvar al Senat á pesar seu.

Le Journal des Debats invita al govern á buscar una tranzacció.

Los periodichs radicals reclaman l' aplicació de las lleys vigents contra 'ls jesuitas. Los de la dreita diuhen que la votació del Senat es la victoria de la politica jacobina.

—Lo *Standard* assegura que l' general Loris Melikoff y l' czarewitch estan d' acort en aconsellar al Czar reformas lliberals,

—Se tem un conflicte en Rumelia entre búlgaros y grechs.

—Lo Montenegro refusa la compensació oferta per la Porta Otomana.

(Diario de Barcelona.)

Telegramas particulars

Madrit, 10 á las 4 tarde.—Al discurs d' en Martinez Campos fins are 's nega que tinga trascendencia, mes á consecuencia d' ell se parla de la formació d' un gran partit lliberal compost per l' element d' en Posada Herrera, en Martinez Campos y en Sagasta.

Un cop terminat lo debat provocat per l' interpelació d' en Martinez Campos, varios senadors de distintas procedencias demanarán al Senat que declari haber sentit ab gust la defensa dels actes del general.

Avuy s' encarregará de la secretaria de Governació lo Sr. Serrano Alcázar.

Madrit, 10, á las 7'15 del vespre.—Lo senyor Retortillo explana en lo Congrés una interpelació sobre l' ferro-carril del Noroest, sostenint que deu declararse caducat tot lo fet que s' oposa á la prerogativa de las Cortes.

En Lasala se defensa contestant que accepta íntegro lo dictámen donat per la comissió mixta.

Se suspen lo debat en lo Congrés, reunintse en seccions per l' assumpto del consell d' administració del carril del Noroest.

En lo Senat lo senyor Pelayo Cuesta pronuncia un notable discurs. S' estranya que la majoría defensi l' criteri d' en Cánovas en lo referent á las qüestions d' Ultramar. Insisteix en las declaraciones reformistas del partit constitucional. Saluda á n' en Martinez Campos com una gran figura en la politica. Acusa á n' en Cánovas d' empetitir tot lo que l' rodeja.

L' Elduayen li contesta extensament. No diu res d' interés.

Demá parlarán molts senadors per alusions.

Consolidat, 16'37 1/2.

Tipografía la Renaixensa, Xuclá, 13, baixos.